

Dosarul nr. 2ra-2376/18

Prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul Central (jud. M. Grosu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, A. Malfi, V. Buhnaci)

DECIZIE

18 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul

Judecătorii

Oleg Sternioală

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

examinând recursurile declarate de „Moldasig” Societate pe Acțiuni și de Viorica Grecu, reprezentată de avocatul Roman Crivenco,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Viorica Grecu împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Vadnatcom”, „Moldasig” Societate pe Acțiuni, Asociației Profesionale „Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicole”, intervenienți accesorii Ștefan Josanu, Vadim Ursu cu privire la încasarea sumei cu titlu de tratament și îngrijire, încasarea venitului ratat, a rentei lunare, a cheltuielilor necesare pentru xxxx și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 24 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 13 iulie 2017, conform sigiliului oficiului poștal (Vol.I, f.d.59), Viorica Grecu, reprezentată de avocatul Roman Crivenco, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Vadnatcom”, intervenienți accesorii „Moldasig” SA, Ștefan Josanu solicitând încasarea de la SRL „Vadnatcom” a sumei de 9190,2 lei cu titlu de cheltuieli de tratament și îngrijire, a sumei de 19911,05 lei cu titlu de venit ratat pentru perioada 27 noiembrie 2013-01 mai 2014, a sumei de 98667,27 de lei cu titlu de rentă lunară pentru perioada 01 mai 2014 -31 iulie 2017, a sumei de 100000 de lei cu titlu de cheltuieli necesare pentru xxxx și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, partea reclamantă a invocat că la 27 noiembrie 2013, pe traseul Chișinău-Ungheni, în apropiere de intrarea în sat. Făgureni, a fost tamponată de către automobilul de model xxxxxx cu număr de înmatriculare xxxxx, condus de Ștefan Josanu. Drept consecință, i-au fost cauzate xxxxxxxx, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 6 din 13 ianuarie 2014, au fost calificate ca xxxxxx. Prin sentința din 06 decembrie 2016 a Judecătoriei Strășeni, Ștefan Josanu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, care a rămas definitivă și irevocabilă prin neatacare, în latura penală.

Totodată, a menționat că în cadrul dosarului penal a depus o acțiune civilă, care a fost admisă parțial, încasându-se de la „Moldasig” SA suma de 34492,90 de lei cu titlu de cheltuieli de tratament și îngrijire; suma de 18952,70 lei cu titlu de diferență din salariul net ratat pe perioada spitalizării și a concediului medical în perioada 28 noiembrie 2013-01 mai 2014; suma de 56668,55 de lei cu titlu de rentă lunară pe perioada 01 mai 2014-18 martie 2016; suma de 100000 lei cu titlu de cheltuieli de xxxxxx, în total suma de 210114,15 lei; de la SRL „Vadnatcom” suma de 2463,85 de lei, cu titlu de rentă lunară, începând cu 18 martie 2016; de la Ștefan Josanu prejudiciul moral în mărime de 100000 de lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 4000 de lei. În partea laturii civile au fost depuse apeluri de către reprezentantul SRL „Vadnatcom”, avocatul Elena Buguța și reprezentantul „Moldasig” SA, Vitalie Toma și prin decizia din 21 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău au fost admise apelurile declarate și a fost casată sentința primei instanțe în partea încasării prejudiciului material de la SRL „Vadnatcom” și „Moldasig” SA, cu pronunțarea în această parte a unei hotărâri noi prin care acțiunea civilă privind încasarea sumelor de la SRL „Vadnatcom” și „Moldasig” SA a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile. În rest, sentința a fost menținută. Recursul ordinar declarat împotriva deciziei din 21 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău, la 21 iunie 2017 a fost respins ca inadmisibil.

Partea reclamantă a indicat că drept urmare a traumelor cauzate în rezultatul accidentului, serviciul medical de urgență a transportat-o la Spitalul raional Strășeni, unde a fost internată în secția de reanimare în starea critică și îngrijită acolo pentru următoarele zile. La 04 decembrie 2013 a fost transportată la Spitalul de Urgență din mun. Chișinău, unde în perioada internării a fost supusă mai multor intervenții chirurgicale menite să diminueze efectele traumatismelor cauzate și stabilizării stării de sănătate. În rezultatul traumelor cauzate, a fost internată de cinci ori în spitale diferite, inclusiv Spitalul raional Strășeni, Centrul Național Științifico-Practic de Medicină Urgentă Chișinău, Spitalul Clinic de Traumatologie și Ortopedie din mun. Chișinău, unde anterior intervențiilor chirurgicale, profilaxiei și terapiei urmărilor grave cauzate de traumele provocate în rezultatul accidentului, medicii au luptat pentru viața ei. Astfel, pentru toate tratamentele necesare din perioada următoare, cum ar fi: xxxxxxxx, etc., a cheltuit sume considerabile de bani care nu pot fi comparate cu sumele care pot fi dovedite în baza actelor confirmative. Conform bonurilor anexate, solicită încasarea de la pârât a sumei de 9190,20 de lei cu titlu de cheltuieli suportate în legătură cu vătămarea sănătății. Un alt capăt al cererii ține de pierderile materiale cu titlu de venit ratat ca urmare a imposibilității prestării muncii pe perioada aflării în concediul medical și a pierderii parțiale a capacității de muncă odată cu stabilirea gradului de invaliditate. La data accidentului, era angajată în câmpul muncii la SRL „Uniform”, în funcție de cusătoreasă. Începând cu data de 27 noiembrie 2013 până la 01 mai 2014, a primit indemnizație din bugetul asigurărilor sociale de stat în legătură cu concediul medical. La 01 mai 2014 au încetat raporturile de muncă cu SRL ”Uniform”, deoarece o perioadă îndelungată s-a aflat în concediu medical și imposibilitatea continuării raporturilor de muncă odată cu stabilirea gradului de invaliditate și reducerea drastică a capacității de muncă. Până la data atestării pierderii cu 65% a capacității de muncă, mai 2014, salariul nerealizat de la

locul de muncă, luând în considerare venitul mediu lunar de 3892,21 de lei, constituie suma de 19911,05 lei pentru cinci luni. Totodată, în legătura cu stabilirea gradului de dezabilitate accentuat și reducerea capacității de muncă la doar 35%, se află și în prezent în imposibilitatea de a presta munca conform profesiei și funcției deținute până la tragica sa accidentare. Luând în considerare că își exercita atribuțiile de muncă cu maximă seriozitate și responsabilitate, în opinia sa, urma în continuare să muncească efectiv și neîntrerupt, iar odată cu trecerea timpului și acumulării experienței de muncă, salariul urma să capete o dinamică crescătoare ori urma să fie avansată în grad sau funcție, conform așteptărilor rezonabile pentru genul și specificul muncii prestate anterior. Astfel, este îndreptățită conform legii să primească de la cel obligat la repararea prejudiciului, o rentă lunară în mărime de 65% din venitul mediu lunar al acesteia de până la 27 noiembrie 2013, rentă ce constituie suma de 2529,93 lei/lunar. Pierderea capacității de muncă a fost atestată în luna aprilie 2014, respectiv pretinde încasarea rentei lunare pentru perioada mai 2014-iulie 2017 (înaintarea acțiunii), în sumă de 98667,27 de lei (39 luni).

De asemenea, a precizat că i-a fost eliberată de către Spitalul raional Strășeni trimiterea-extras, prin care se confirmă că în baza diagnosticului stabilit „gonartroză post-traumatică” are nevoie de o intervenție chirurgicală „ortoplastie de genunchi”. La fel, a afirmat că se află în lista de așteptare pentru efectuarea intervenției respective. Din conținutul extrasului rezultă că intervenția în cauză costă 100000 de lei, sumă ce urmează a fi încasată de la pârât. În speță, posesor al mijlocului de transport este SRL „Vadnatcom” care deținea în posesiune automobilul transmis ulterior lui Ștefan Josanu, ultimul fiind în perioada de probă la această companie. Totodată, compania nu avea încheiat contract de asigurare de răspundere civilă pentru asigurarea eventualelor riscuri, motiv pentru care urmează să suporte cheltuielile de reparare a prejudiciilor cauzate.

La 13 noiembrie 2017, Viorica Grecu, reprezentată de Roman Crivenco, a depus cerere de concretizare prin care a formulat pretenții față de SRL „Vadnatcom”, „Moldasig” SA și Asociația Profesională „Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicole”, iar Ștefan Josanu fiind indicat cu calitatea procesuală de intervenient accesoriu. A solicitat încasarea de la SRL „Vadnatcom”, „Moldasig” SA și Asociația Profesională „Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicole” a sumei de 9190,20 de lei cu titlu de cheltuieli de tratament și îngrijire, a sumei de 19911,05 lei cu titlu de venit ratat pentru perioada 27 noiembrie 2013-01 mai 2014, a sumei de 106287 de lei cu titlu de rentă lunară pentru perioada 01 mai 2014 -31 iulie 2017, a sumei de 100000 de lei cu titlu de cheltuieli necesare pentru xxxxx și a cheltuielilor de judecare a cauzei.

Prin încheierea protocolară din 05 februarie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, a fost atras în calitate de intervenient accesoriu Vadim Ursu.

Prin hotărârea din 23 februarie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Viorica Grecu și s-a încasat de la „Moldasig” SA în beneficiul Vioricăi Grecu suma de 9190,20 de lei cu titlu de tratament și îngrijire, suma de 19911,05 lei cu titlu de venit ratat, suma de 106287 lei cu titlu de rentă lunară pentru perioada 01 mai 2014-31 noiembrie 2017, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3500 de lei și cheltuielile de judecată în mărime de 96 de lei; s-a încasat de la „Moldasig” SA taxa de stat în beneficiul

statului în mărime de 4061,65 de lei. În rest pretențiile reclamantei au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia din 24 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-au respins cererile de apel depuse de Viorica Grecu, reprezentată de avocatul Roman Crivenco și de „Moldasig” SA, reprezentată de Vitalie Străistaru și s-a menținut hotărârea din 23 februarie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central.

La 26 septembrie 2018, „Moldasig” SA a declarat recurs împotriva deciziei din 24 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii, încasarea de la intimat a cheltuielilor pentru plata taxei de stat în recurs în sumă de 2030, 82 de lei.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a interpretat eronat prevederile Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă nr. 414, ale Legii cu privire la asigurări nr. 407 din 26 decembrie 2006 și recomandările Hotărârii Explicative a Plenului Curții Supreme de Justiție din 16 decembrie 2013.

Recurentul a indicat că mijlocul de transport implicat în accident a fost asigurat la „Moldasig” SA de către Vadim Ursu pentru perioada 11 noiembrie 2013-10 noiembrie 2014. În cererea de chemare în judecată se menționează că Ștefan Josanu era angajat la SRL „Vadnatcom”. Automobilul de model xxxxx cu număr de înmatriculare ANAW 669, a fost transmis în locațiune SRL „Vadnatcom”. În contextul prevederilor art. 4 alin.(1), art. 8 alin.(23) al Legii nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto, noul posesor SRL „Vadnatcom” care exploata autovehiculul menționat, urma să asigure răspunderea sa civilă ca urmare a prejudiciilor cauzate prin accident rutier, întrucât contractul de asigurare existent acoperă răspunderea civilă doar a persoanelor indicate în contract și nici de cum a SRL „Vadnatcom”. Doar Vadim Ursu avea dreptul de a conduce mijlocul de transport menționat. Astfel, răspunzător de repararea prejudiciului material este doar SRL „Vadnatcom” care ulterior poate înainta acțiune de regres față de Ștefan Josanu. Conform procesului-verbal de audiere a martorului din 25 februarie 2014, anexat la materialele dosarului, Vadim Ursu a menționat că este directorul SRL „Vadnatcom” și precum că i-a încredințat mijlocul de transport de model xxxxxx cu număr de înmatriculare xxxxx lui Ștefan Josanu, care se afla în perioada de probă angajat în calitate de agent comercial. Astfel, în temeiul art. 60 Codul muncii pentru verificarea aptitudinilor profesionale ale salariatului, la încheierea contractului individual de muncă, acestuia i se poate stabili o perioadă de probă de cel mult 3 luni și, respectiv, de cel mult 6 luni - în cazul conducătorului unității, adjuncților lui, contabilului-șef și altor persoane cu funcție de răspundere lista cărora se aprobă de către angajator cu consultarea reprezentanților salariaților. În cazul angajării muncitorilor necalificați, perioada de probă se stabilește ca excepție și nu poate depăși 30 zile calendaristice. La materialele dosarului penal nu a fost prezentat contractul individual de muncă încheiat între SRL „Vadnatcom” și Ștefan Josanu, însă conform Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție, practica aplicării de către instanță privind încasarea prejudiciului cauzat prin xxxxxx, temeiurile legale de transmitere a autovehiculului poate avea loc și în formă verbală, or, legislația nu interzice acest lucru.

Recurentul a declarat că în pct. 41 al hotărârii, prima instanță s-a axat pe faptul că din informația Inspectoratului Fiscal de Stat din Anenii Noi rezultă că nu au fost

obținute venituri impozabile de la Ștefan Josanu, iar conform informației Casei Naționale de Asigurări Sociale, Ștefan Josanu este înregistrat ca persoană asigurată, însă pe numele acestuia unitatea economică SRL „Vadnatcom” nu a transferat contribuții sociale. În opinia recurentului, agentul economic intenționat nu a transferat contribuțiile date, deoarece nu dorește să confirme raporturile de muncă cu Ștefan Josanu. Prin sentința de condamnare din 06 decembrie 2016, emisă de Judecătoria Strășeni, instanța a constatat că Ștefan Josanu era angajat la SRL „Vadnatcom” pe un termen de probă.

Recurentul a opinat că atât instanța de fond, cât și cea de apel au indicat că „Moldasig” SA nu a prezentat probe concludente prin care să dovedească transmiterea în posesie a mijlocului de transport xxxx cu număr de înmatriculare xxxxx către SRL „Vadnatcom”. Toate probele ce au fost cercetate și examinate în dosarul penal și prin deciziile instanțelor de judecată se stabilește legătura cauzală a mijlocului de transport cu transmiterea acestuia către o persoană juridică. Or, sentința conform prevederilor art. 137 Cod de procedură civilă, se consideră probă scrisă, iar în declarațiile lui Ștefan Josanu și Vadim Ursu, se menționează despre transmiterea în posesie a mijlocului de transport, cât și raporturile de muncă a persoanei vinovate de accident Vadim Josanu cu SRL „Vadnatcom”.

Referitor la prejudiciul material solicitat de Viorica Grecu, recurentul a indicat că urmează a fi încasat parțial de la Asociația Profesională „Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicole” rezultând din prevederile art. 25 al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto.

Prin prisma prevederilor legale și ale probelor anexate la materialele dosarului, recurentul a reținut calculul, conform căruia începând cu 27 noiembrie 2013, data producerii accidentului, venitul net al Vioricăi Grecu a constituit 3348,71 lei (salariu mediu până la accident) minus pensia de invaliditate achitată de Casa Națională de Asigurări Sociale (acte care să confirme suma lipsesc la materialele dosarului). Intimata trebuia să prezinte certificatul de pensie de invaliditate și mărimea acesteia. Companiile de asigurări nu achită venitul ratat sau rentă lunară după cum s-a încasat în hotărârile menționate și există un pericol real de emiteră a unor precedente contradictorii, neîntemeiate pe o anumită normă juridică legală.

Conform art. 25 al Legii nr. 414 din 22 decembrie 2006, în cazul stabilirii invalidității ca urmare a xxxxx, despăgubirea de asigurare va include diferența dintre venitul mediu lunar și pensia de invaliditate pe perioada până la anularea invalidității, în limitele răspunderii stabilite de prezenta lege. Astfel, din aceste informații urmează de a fi calculată despăgubirea de asigurare ce urmează a fi achitată de Asociația Profesională „Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicole”, însă nicidecum o rentă lunară din capacitatea redusă de muncă de 65%. La fel, sunt neîntemeiate cheltuielile în mărime de 100000 lei, deoarece nu sunt justificate cu documentele respective.

Recurentul a opinat că sunt exonerati de achitarea despăgubirii de asigurare, deoarece prin prisma prevederilor art. 8 alin. (2³) al Legii nr. 414 din 22 decembrie 2006 asigurarea nu este valabilă din moment ce mijlocul de transport a trecut în posesia unei persoane juridice, iar aceasta nu s-a conformat și nu a încheiat o nouă asigurare prin care să fie achitată prima de asigurare corespunzătoare. Instanța de judecată a admis parțial acțiunea civilă, iar instanța de apel a menținut hotărârea

primei instanțe, însă nu a examinat multiaspectual speța dată. Nu este responsabilă de repararea prejudiciului material, întrucât la momentul producerii accidentului rutier asigurarea nu era valabilă.

La 17 octombrie 2018, Viorica Grecu, reprezentată de avocatul Roman Crivenco, a declarat recurs împotriva deciziei din 24 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea acesteia și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că în contextul prevederilor art. 1420 alin.(2) Cod civil și rezultând din certificatul medical, a solicitat încasarea sumei de 100000 de lei. Totodată, în rezultatul expertizării din aprilie 2018, la care a fost supusă, a fost calificată cu grad de dizabilitate accentuat, iar procentul de muncă păstrat fiind doar de 40 %, dizabilitatea fiind stabilită fără termen. Atât prima instanță, cât și instanța de apel au respins această pretenție, dar fără o motivare expresă și explicită. Or, din hotărârea primei instanțe rezultă că această pretenție se consideră neîntemeiată, însă nu este clar care ar fi motivul unei asemenea concluzii. Instanța de apel, la fel, nu s-a referit la motivele cererii de apel în privința acestui capăt de cerere. Astfel, atât hotărârea primei instanțe, cât și decizia instanței de apel, este una nemotivată, iar lipsa motivării echivalează cu încălcarea art. 6 din CEDO.

Partea recurentă a menționat că un alt aspect care afectează legalitatea hotărârilor este aprecierea probelor făcută de instanțele de judecată, ceea ce în final a dus la identificarea subiectului obligat la plata despăgubirilor solicitate. Solicitarea despăgubirii de la SRL „Vadnatcom” și „Moldasig” SA, s-a datorat existenței deciziei definitive și irevocabile din 21 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a admis în principiu acțiunea civilă înaintată împotriva SRL „Vadnatcom” și „Moldasig” SA, urmând ca asupra cuantumului despăgubirii să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile. Deși au depus acțiunea împotriva acestor doi pârâți, totuși au considerat că Asociația Profesională „Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicole” urmează să achite toate despăgubirile solicitate, deoarece conform art. 1410 alin. (2) al Cod civil, repararea prejudiciului revine persoanei care posedă izvorul de pericol sport. În speță, posesor al mijlocului de transport este SRL „Vadnatcom” care deținea în posesiune automobilul transmis ulterior lui Ștefan Josanu, ultimul fiind în perioada de probă la această companie. Totodată, compania nu avea încheiat contract de asigurare de răspundere civilă pentru asigurarea eventualelor riscuri, motiv pentru care urmează să suporte cheltuielile de reparare a prejudiciilor cauzate reclamantei.

Cu referire la argumentele „Moldasig” SA precum că despăgubirea în cazul dat nu include și venitul ratat, recurentul a invocat că se combat prin prisma prevederilor art. 25 alin. (2) din Legea nr. 424/22 decembrie 2006.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 24 iulie 2018. „Moldasig” SA a declarat recurs la 26 septembrie 2018, iar Viorica Grecu, reprezentată de avocatul Roman Crivenco, a declarat recurs la 17 octombrie 2018.

Materialele cauzei atestă expedierea deciziei contestate participanților la proces la 22 august 2018, conform scrisorii de însoțire (Vol.II, f.d. 56), însă lipsesc date

despre recepționarea acesteia de către recurenți. Astfel, recursurile declarate la 26 septembrie 2018 și la 17 octombrie 2018 sunt în termen.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 28 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție completul din 3 judecători a considerat recursurile admisibile și a decis examinarea acestora în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursurile declarate de „Moldasig” SA și de Viorica Grecu, reprezentată de avocatul Roman Crivenco și va casa integral decizia instanței de apel, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 alin. (3) Cod de procedură civilă, fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

Conform materialelor cauzei, prima instanța a constatat precum că la 27 noiembrie 2013, în rezultatul producerii accidentului rutier, în apropierea sat. Făgureni, rl Strășeni, Viorica Grecu a fost tamponată de unitatea de transport de model xxxx cu număr de înmatriculare xxxxx, la volanul căruia se afla Ștefan Josanu.

Din certificatul de înmatriculare rezultă că camionul de model xxxx cu număr de înmatriculare xxxx, aparține lui Vadim Ursu (Vol.I, f.d.19). În raportul de verificare tehnică a vehiculului din 11 noiembrie 2013, ca proprietar este indicat Vadim Ursu (Vol.I, f.d.21).

Contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă a deținătorilor de autovehicule cu nr. 000190392 din 11 noiembrie 2013 încheiat între „Moldasig” SA, în calitate de asigurator și Vadim Ursu, în calitate de asigurat, pentru perioada 11 noiembrie 2013-10 noiembrie 2014, denotă că cercul de persoane asupra căruia se extinde este format din: Vadim Ursu și Ion Casian (Vol.I, f.d.24).

Prin sentința din 06 decembrie 2016 a Judecătorei Strășeni, Ștefan Josanu a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal și i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de trei ani cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani. În baza art. 90 Cod penal, a fost suspendată executarea pedepsei condiționat pe un termen de probă de doi ani.

Conform aceleași sentințe, s-a încasat de la „Moldasig” SA în beneficiul Vioricăi Grecu suma de 210114,15 lei: suma de 34492,9 de lei cu titlu de cheltuieli de tratament și îngrijire; suma de 18952,7 de lei cu titlu de diferență de salariu net ratat pentru perioada spitalizării și a concediului medical în perioada 28 noiembrie 2013-01 mai 2014; suma de 56668, 55 de lei cu titlu de rentă lunară pentru perioada 01 mai 2014-18 martie 2016; suma de 100000 de lei cu titlu de cheltuieli de tratament și xxxxx; s-a încasat de la SRL „Vadnatcom” în beneficiul Vioricăi Grecu suma de 2463, 85 de lei, cu titlu de rentă lunară începând cu 18 martie 2016; în rest pretențiile înaintate de către Viorica Grecu împotriva SRL „Vadnatcom” au fost respinse; s-a încasat de la Ștefan Josanu suma de 100000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și 4000 de lei cu titlu de asistență juridică (Vol.I, f.d.9-11).

Prin decizia din 21 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău au fost admise apelurile declarate de partea civilmente responsabilă SRL „Vadnatcom” și „Moldasig” SA împotriva sentinței din 06 decembrie 2016 a Judecătorei Strășeni și a fost casată sentința în partea încasării sumelor de la SRL „Vadnatcom” și „Moldasig” SA în beneficiul părții vătămate Viorica Grecu, lăsând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța civilă; în rest sentința a fost menținută (Vol.I, f.d.12-14).

Prin decizia din 21 iunie 2017 a Curții Supreme de Justiție s-a decis inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către partea civilă Viorica Grecu, reprezentată de avocatul Roman Crivenco, împotriva deciziei din 21 martie 2017 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, în cauza penală în privința lui Ștefan Josan, ca fiind neîntemeiat (Vol.I, f.d.15-16).

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 6, s-a concluzionat precum că analizând datele documentelor medicale prezentate pe numele cet. Viorica Grecu s-au depistat xxxxxx, care s-au format sub acțiunea xxxxxxx, posibil în timpul și circumstanțele indicate, prezintă pericol pentru viață și se califică ca xxxxx (Vol.I, f.d.17).

Certificatul de dezabilitate și capacitate de muncă Seria CN nr. 094255 pe numele Vioricăi Grecu, eliberat pentru perioada 02 aprilie 2015-01 mai 2016, atestă că procentul păstrat al capacității de muncă este de 35% (Vol.I, f.d.31).

Din certificatul de dezabilitate și capacitate de muncă Seria CN nr. 195940 pe numele Vioricăi Grecu, eliberat pentru perioada 02 aprilie 2016-01 mai 2017, se identifică că procentul păstrat al capacității de muncă este de 40% (Vol.I, f.d.29).

Conform certificatului de dezabilitate și capacitate de muncă Seria CN nr. 269460 pe numele Vioricăi Grecu, eliberat pentru perioada 02 aprilie 2017-01 mai 2018, atestă că procentul păstrat al capacității de muncă este de 30% (Vol.I, f.d.27).

Prin cererea de chemare în judecată depusă la 18 iulie 2017, cu concretizările ulterioare, reclamanta Viorica Grecu a solicitat încasarea de la SRL „Vadnatcom”, „Moldasig” SA și Asociația Profesională „Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicole” a sumei de 9190,20 de lei cu titlu de cheltuieli de tratament și îngrijire, a sumei de 19911,05 lei cu titlu de venit ratat pentru perioada 27 noiembrie 2013-01 mai 2014, a sumei de 106287 de lei cu titlu de renta lunară pentru perioada 01 mai 2014 -31 iulie 2017, a sumei de 100000 de lei cu titlu de cheltuieli necesare pentru xxxxxși a cheltuielilor de judecare a cauzei (Vol.I, f.d.1-6, 100-105).

Prin hotărârea din 23 februarie 2018 a Judecătorie Strășeni, sediul Central, menținută decizia din 24 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Viorica Grecu și s-a încasat de la „Moldasig” SA în beneficiul Vioricăi Grecu suma de 9190,20 de lei cu titlu de tratament și îngrijire, suma de 19911,05 lei cu titlu de venit ratat, suma de 106287 lei cu titlu de rentă lunară pentru perioada 01 mai 2014-31 noiembrie 2017, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3500 de lei și cheltuielile de judecată în mărime de 96 de lei; s-a încasat de la „Moldasig” SA taxa de stat în beneficiul statului în mărime de 4061,65 de lei. În rest pretențiile reclamantei au fost respinse ca neîntemeiate (Vol.I, f.d.175-176, 188-205, Vol.II, f.d.38-55).

Cercetând conținutul deciziei contestate în raport cu prevederile aplicabile la caz și ipotezele invocate în cererile de recurs, Colegiul constată că instanța de apel a examinat superficial cauza dedusă judecătii, fără elucidarea pe deplin a circumstanțelor cauzei și aprecierea argumentelor invocate în apel.

Colegiul învederează că instanța de apel prin prisma art. 373 alin. (1) Cod de procedură civilă, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, s-a expus superficial asupra legalității acesteia în baza apelurilor declarate de Viorica Grecu, reprezentată de avocatul Roman Crivenco și de „Moldasig” SA.

Or, în conformitate cu art. 373 alin. (5) Cod de procedură civilă, instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În mod necesar, o hotărâre judecătorească trebuie să cuprindă în motivarea sa argumentele „pro” și „contra” care au format, în fapt și în drept, convingerea instanței cu privire la soluția pronunțată, argumente care, în mod necesar, trebuie să se raporteze, pe de o parte, la susținerile și apărările părților, iar, pe de alta parte, la dispozițiile legale aplicabile raportului juridic dedus judecătii, în caz contrar fiind lipsita de suport probator și legal. Motivarea este un element esențial al unei hotărâri judecătorești, o puternică garanție a imparțialității judecătorului și a calității actului de justiție, precum și o premisă a exercitării corespunzătoare de către instanța superioară a atribuțiilor de control judiciar de legalitate și temeinicie. Obligatorietatea motivării hotărârilor judecătorești constituie o condiție a procesului echitabil,

exigență a art. 6 § 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale.

Astfel, instanța de apel judecând apelurile declarate de Viorica Grecu și „Moldasig” SA a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor cauzei, fără a examina sub toate aspectele legalitatea și temeinicia hotărârii supuse apelului. De altfel, în scopul stabilirii temeiniciei sau netemeiniciei cerințelor din acțiune, era indispensabil de a supune controlului legalitatea hotărârii contestate în baza argumentelor aduse în cererile de apel, cu aprecierea relevanței, cel puțin, a acestora.

Indiscutabil, orice parte în cadrul unei proceduri are dreptul să prezinte instanței de judecată observațiile și argumentele sale și de a pretinde organului judiciar să le examineze pe acestea în mod efectiv. Dreptul la un proces echitabil, prin urmare, nu poate fi considerat efectiv decât dacă observațiile părților sunt corect examinate de către instanță, instanța care are în mod necesar obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor și elementelor de probă, cel puțin pentru a le aprecia relevanța.

În altă ordine de idei, nemotivarea unei hotărâri judecătorești echivalează practic cu soluționarea procesului fără a intra în esența litigiului, de natură, în consecință să justifice casarea cu trimitere spre rejudecare a cauzei. Atâta timp cât instanța nu analizează probele care au fost administrate, nu stabilește împrejurările de fapt esențiale în cauză, nu evocă normele substanțiale și procedurale incidente și aplicarea lor în speță, soluția exprimată prin dispozitiv rămâne nesusținută și pur formală, nefiind corolarul motivelor ce o preced. O astfel de hotărâre devine arbitrara și nu permite exercitarea controlului judiciar.

Pornind de la aceste aspecte, Colegiul constată că, în speță, instanța de apel, în esență, și-a motivat decizia axându-se pe ipoteza cine este responsabil de a repara prejudiciul, generalizând constatările sale în acest sens prin prisma legalității și temeiniciei hotărârii primei instanțe.

Colegiul reține prin criticile aduse deciziei contestate, recurenta Viorica Grecu susține că la momentul producerii accidentului posesor al autovehiculului a fost SRL „Vadnatcom”, conform probelor și anume: sentința de condamnare a lui Ștefan Josanu; recipisa eliberată de Ștefan Josanu; procesele-verbale de audiere a lui Ștefan Josanu și Vadim Ursu, anexate la materialele cauzei, însă instanța de apel nu le-a supus aprecierii. Or, aceste ipoteze au fost inserate și în cererea de apel depusă împotriva hotărârii primei instanțe. În contextul pretinselor probe care nu au fost supuse aprecierii, recurenta Viorica Grecu accentuează că responsabil de prejudiciul cauzat este Asociația Profesională „Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicole” rezultând din prevederile art. 1410 alin. (2) Cod civil, art. 33 al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22 decembrie 2006, deoarece posesorul automobilului SRL „Vadnatcom” nu și-a onorat obligația de asigurare.

Colegiul relevă că aserțiunea menționată, prin aprecierea dată de instanța de apel, a fost generalizată, concluzionând că nici Viorica Grecu și nici „Moldasig” SA nu au prezentat probe precum că automobilul se afla în posesia SRL „Vadnatcom”, însă, cu toate acestea, nu supune în nici un fel aprecierii argumentele aduse de Viorica Grecu în acest sens, fapt detaliat anterior și susținut în cererea de recurs de recurentă.

În această ordine de idei, Colegiul face referire și la raționamentele recurentului „Moldasig” SA, conform cărora „Moldasig” SA nu poate fi răspunzătoare de repararea prejudiciului material, deoarece la producerea accidentului rutier asigurarea nu era valabilă. Or, „Moldasig” SA, la fel, pretinde că posesor al autovehiculului era SRL „Vadnatcom” și în contextul prevederilor art. 1403, 1410 Cod civil, în calitate de comitent răspunde de prejudiciul cauzat cu vinovăție de prepusul său, în funcțiile care i s-au încredințat. De altfel, în susținerea poziției sale, „Moldasig” SA invocă sentința de condamnare a lui Ștefan Josanu prin care s-ar fi constatat că acesta era angajatul SRL „Vadnatcom” pe un termen de probă și declarațiile directorului SRL „Vadnatcom”, Vadim Ursu, care a afirmat ca i-ar fi încredințat lui Ștefan Josanu autovehiculul de model xxxxx cu număr de înmatriculare xxxxx.

În conformitate cu art. 123 alin. (3) Cod de procedură civilă, sentința pronunțată de instanța judecătorească într-o cauză penală, rămasă irevocabilă, este obligatorie pentru instanța chemată să se pronunțe asupra efectelor juridice civile ale actelor persoanei împotriva căreia s-a pronunțat sentința numai dacă aceste acte au avut loc și numai în măsura în care au fost săvârșite de persoana în cauză.

Alineatul (4) al aceluiași articol statuează că faptele care, conform legii, sunt prezumate a fi stabilite nu trebuie dovedite de persoana în a cărei favoare se prezumă. Prezumarea faptelor poate fi contestată, conform regulilor generale de probațiune, de persoana interesată dacă legea nu dispune altfel.

Sub acest aspect, Colegiul reliefează că această prezintă o împrejurare în plus care justifică obligația instanței de apel de a supune aprecierii probele care în opinia apelantei Viorica Grecu motivau aflarea automobilului implicat în accident în posesia SRL „Vadnatcom”.

De asemenea, Colegiul evidențiază că a rămas fără apreciere din partea instanței de apel sub aspectul legalității și temeiniciei, hotărârea primei instanțe în partea respingerii cerinței Vioricăi Grecu cu privire la încasarea sumei de 100000 de lei cu titlu de cheltuieli necesare pentru xxxx. Or, aceasta constituie o pretenție formulată de reclamantă în cererea de chemare în judecată, iar instanța de apel urma să motiveze corectitudinea respingerii acesteia de către prima instanță sau cel puțin urma să justifice concluzia primei instanțe în raport cu argumentele apelantei în acest sens, în condițiile în care apelanta/recurenta a pretins, în cererea de apel, că această pretenție a fost respinsă fără a fi motivată expres și explicit în sensul art. 6 § 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale.

Pornind de la afirmațiile recurentului „Moldasig” SA, invocate și în cererea de apel, Colegiul constată că instanța de apel a lăsat fără o verificare/apreciere și argumentele acestuia privind obligația Asociației Profesionale „Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicole” la plata despăgubirii parțiale prin prisma art. 25 alin.(2), (2¹) al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22 decembrie 2006, însă nicidecum o rentă lunară din capacitatea de muncă redusă. Or, în contextul normei citate, despăgubirea de asigurare va include diferența dintre venitul mediu lunar și pensia de invaliditate pe perioada până la anularea invalidității.

La acest capitol, Colegiul precizează că prima instanță a generalizat concluzia sa, ca și în cazul venitului ratat, or, prima instanță prin prisma art. 1418 alin.(1), (2) Cod civil a hotărât încasarea acestuia de la „Moldasig” SA.

În consecință, este relevant de a determina cine este răspunzător de paguba pricinuită pornind de la pretențiile reclamantei, obiecțiile oponentilor, circumstanțele cauzei, probele prezentate și normele de drept aplicabile raportului litigios, pentru a stabili cine este responsabil și de achitarea altor sume de ordinul rentei lunare, venitului ratat, în caz dacă se constată temeinicia acestora și alte cheltuieli necesare rezultate din producerea accidentului rutier.

Soluționarea cauzei în circumstanțele expuse impunea în sarcina instanței de apel obligația de a oferi o motivare completă, reală și explicită în privința fiecărui argument invocat în cererile de apel, în special, alegațiile Vioricăi Grecu în ceea ce vizează respingerea pretenției cu privire la încasarea cheltuielilor pentru xxxx în sumă de 100000 de lei și ale „Moldasig” SA referitor la venitul ratat și renta lunară. Or, aceste aspecte esențiale litigiului au rămas fără răspuns din partea instanței de apel în acord cu exigențele impuse la art. 390 alin.(1) lit. e), f) Cod de procedură civilă, deoarece nu arată, în concret, motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței și care au condus la respingerea cererilor de apel rezultând din ipotezele invocate în acestea. De altfel, instanța de apel selectiv a supus aprecierii argumentele apelanților.

În atare circumstanțe, nu se poate deduce decât că a fost încălcat dreptul apelanților/recurenți la un proces echitabil și li s-a cauzat o „vătămare” procesuală, care nu poate fi înlăturată decât prin aplicarea prevederilor 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, respectiv casarea integrală a deciziei atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare la instanța de apel pentru a se asigura părților o judecare efectivă a cauzei în ordine de apel, ca garanție a legalității și temeiniciei actului judecătoresc ce va fi adoptat.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului consideră necesar nu numai ca justiția să se realizeze în fapt, ci să existe și toate aparențele din care să rezulte îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru ca judecata să se desfășoare în mod echitabil.

Curtea reiterează că efectul articolului 6 § 1 din Convenție este, *inter alia*, de a plasa un „tribunal” sub o obligație de a efectua o examinare adecvată a declarațiilor, argumentelor și probelor, fără a prejudicia evaluarea acestora sau a faptului dacă ele sunt relevante pentru decizia sa.

În cauza Suominen c. Finlandei, nr. 37801/97, §§ 34-38, 01 iulie 2003, CtEDO a reținut că rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției (a se vedea Hirvisaari. c. Finlandei, nr. 49684/99, § 30, 27 septembrie 2001, neraportat). Dreptul de a fi auzit, include nu doar posibilitatea de a prezenta argumente instanței, dar, de asemenea, obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse. Omisiuni similare de a oferi motive suficiente a rezultat în constatări ale încălcării articolului 6 din Convenție în Hiro Balani c. Spaniei, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A și 303-B, §§ 27-28; Suominen c. Finlandei, nr. 37801/97, §§ 34-38, 1 iulie 2003; Salov c. Ucrainei, nr. 65518/01, § 92, CEDO 2005-VIII (extras); Popov c. Moldovei (nr. 2), nr. 19960/04, §§ 49-54, 6 decembrie 2005;

și Melnic c. Moldovei, nr. 6923/03, §§ 39-44, 14 noiembrie 2006, Fomin c. Moldovei, nr. 36755/06, §§ 24-34 .

Cu toate acestea, deși articolul 6 § 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanțelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea Van de Hurk c. Olandei, 19 aprilie 1994, §§ 59 și 61, Seria A nr. 288, și Burg c. Franței (dec.), nr. 34763/02, CEDO 2003-II). Întinderea obligației de a-și motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei și trebuie determinată în lumina circumstanțelor cauzei (a se vedea Ruiz Torija c. Spaniei și Hiro Balani c. Spaniei, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A și 303-B, § 29 și, respectiv, § 27; și Helle c. Finlandei, 19 decembrie 1997, § 55, Rapoarte privind hotărârile și deciziile 1997-VIII).

La caz, Colegiul precizează că raționamentele invocate de apelanți necesitau un răspuns cert și direct, deoarece erau determinante pentru soluționarea corectă, obiectivă și sub toate aspectele a litigiului dedus judecătii. De altfel, argumentele apelantei Viorica Grecu vizau nemijlocit respingerea cerinței cu privire la încasarea cheltuielilor pentru xxxxx, iar apelantul „Moldasig” SA, prin ipotezele expuse în cererea de apel, pretindea nu doar faptul că nu este răspunzător de repararea prejudiciului material, dar și netemeinicia încasării de la „Moldasig” SA inclusiv a venitului lunar și a rentei lunare, solicitate de reclamanta Viorica Grecu și încasate de prima instanță.

Corelând prevederile legale procedurale naționale cu jurisprudența CtEDO referitor la obligația instanțelor naționale de a-și motiva soluțiile, Colegiul conchide că circumstanțele expuse anterior denotă că instanța de apel nu și-a îndeplinit obligațiile prevăzute de art. 373 Cod de procedură civilă. Or, aceasta nu poate echivala decât cu încălcarea dreptului la un proces echitabil al apelanților/recurenți, inclusiv dreptul de acces liber la justiție în raport cu obligația instanței de „a auzi” justițiabilii, garantat de art. 20 al Constituției Republicii Moldova și art. 6 § 1 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale.

În corolar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție deduce că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele cauzei în raport cu alegațiile apelanților, limitându-se doar la preluarea poziției primei instanței și la unele aspecte invocate de apelanți, ceea ce nu poate echivala cu argumentarea soluției adoptate.

Relevante speței sunt și prevederile art. 390 alin. (2) Cod de procedură civilă, conform cărora în cazul respingerii apelului, instanța de apel este obligată să indice în decizie motivele respingerii. Or, conform regulilor unui proces echitabil, pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, instanța de apel are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt identificate spre apreciere și să nu se limiteze doar la însușirea motivelor și concluziilor date de instanța inferioară. De altfel, la examinarea cauzelor, instanțele urmează să se conducă nemijlocit de principiul adevărului obiectiv, care se manifestă prin stabilirea multilaterală, completă și obiectivă a tuturor circumstanțelor care au importanță pentru justa soluționare a cauzei. Mai mult, fapt amintit anterior, hotărârea judecătorească motivată în sensul respectării cerințelor 6 § 1 Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, presupune o examinare

reală a problemelor esențiale relevate în speță, cel puțin pentru a le aprecia relevanța.

Astfel, la rejudecarea cauzei instanța de apel urmează a lua în considerare cele expuse anterior și a examina cererile de apel și a motiva decizia sa, inclusiv pornind de la solicitările și argumentele invocate de apelanți; să determine cine este obligat la repararea prejudiciului prin prisma normelor de drept material aplicabile litigiului dedus judecării în raport cu circumstanțele cauzei și pretențiile părții reclamante; să constate față de cine sunt formulate cerințele și anume împotriva Asociației Profesionale „Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicole”, după cum se susține în recursul declarat de Viorica Grecu, reprezentată de avocatul Roman Crivenco, sau împotriva „Moldasig” SA, sau față de ambii, sau față de SRL „Vadnatcom”.

Aici Colegiul reiterează că în recursul declarat de reclamantă, se insistă că răspunzător de prejudiciul cauzat este Asociația Profesională „Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicole”, deoarece posesor al automobilului era SRL „Vadnatcom”, care nu a respectat obligația de asigurare.

Prin raportare la criticile formulate de recurenți, rolul instanței de control judiciar este acela de a stabili dacă și în ce măsură chestiunile esențiale supuse judecării, relativ la fiecare capăt de cerere, și-au găsit răspuns în hotărârea pronunțată de prima instanță, ceea ce urmează a fi luat în considerare la rejudecarea cauzei.

Or, analiza instanței de apel nu evidențiază cu claritate care sunt condițiile legale în care s-a decis menținerea integrală a soluției primei instanțe și dacă în circumstanțele particulare ale cauzei, acestea au fost interpretate și aplicate corect de către prima instanță. Luând în considerare cerințele dreptului la un proces echitabil, se observă motivarea insuficientă și lipsită de consistență a deciziei contestate, împrejurare care echivalează cu necercetarea cauzei și face imposibilă realizarea controlului judiciar.

Din aceste considerente, având în vedere că circumstanțe esențiale soluționării litigiului dedus judecării nu au fost lămurite de instanța de apel, iar eroarea admisă la judecarea cauzei nu poate fi corectată de instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursurile declarate de „Moldasig” SA și de Viorica Grecu, reprezentată de avocatul Roman Crivenco și a casa integral decizia instanței de apel, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la instanța de apel, în alt complet de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 442, art. 444, art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admit recursurile declarate de „Moldasig” Societate pe Acțiuni și de Viorica Grecu, reprezentată de avocatul Roman Crivenco.

Se casează integral decizia din 24 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Viorica Grecu împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Vadnatcom”, „Moldasig” Societate pe Acțiuni, Asociației Profesionale „Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicole”, intervenienți accesorii Ștefan Josanu, Vadim Ursu cu privire la încasarea sumei cu

titlu de tratament și îngrijire, încasarea venitului ratat, a rentei lunare, a cheltuielilor necesare pentru xxxxx și a cheltuielilor de judecată, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic